

Żołnierze Wyklęci – Zapomniani Bohaterowie

<https://podziemiezbrojne.ipn.gov.pl/zol/biogramy/90948,Kpt-Kazimierz-Kamienski-Huzar.html>
2022-06-27, 01:57

Kpt. Kazimierz Kamiński „Huzar”

Kpt. Kazimierz Kamiński "Gryf", "Huzar", urodził się 8 I 1919 r. we wsi Markowo Wólka gm. Piekuty pow. Wysokie Mazowieckie, w rodzinie pochodzenia drobnoszlacheckiego (jego ojciec posiadał duże gospodarstwo i jednocześnie pełnił funkcję wójta tej wioski). Ukończył Gimnazjum Handlowe w Wysokiem Mazowieckiem. Następnie jako prymus ukończył 10-miesięczną szkołę podchorążych rezerwy kawalerii, po czym skierowany został do Centrum Wyszakolenia Kawalerii w Grudziądzu. Szkolenie zakończył uzyskując stopień kaprała podchorążego rez. kawalerii. Otrzymał przydział do 9 psk (Dywizjon Osowiec). W szeregach tej jednostki wziął udział w wojnie obronnej 1939 r., przechodząc jej cały szlak bojowy. Brał udział m.in. w walkach na pograniczu z Prusami Wschodnimi, oraz w dalszych działaniach odwrotowych – aż po Lubelszczyznę. Po dołączeniu do

Grupy Operacyjnej „Polesie” uczestniczył w ostatnich bitwach Września w rejonie Kocka jako konny łącznik pomiędzy dowódcą 9 psk i dowódcą GO „Polesie” (podczas tej służby zabito pod nim cztery konie, on sam odniósł tylko lekkie kontuzje). Dostał się do niewoli niemieckiej, z której od razu zbiegł, jeszcze w październiku 1939 r., i powrócił w rodzinne strony, na teren okupacji sowieckiej.

W konspiracji pracował od pierwszych tygodni 1940 r., początkowo w lokalnej organizacji Podlaski Batalion Śmierci (tzw. Legion Podlaski). Zaprzysiężony w ZWZ-AK od maja 1940 r. Ścigany przez NKWD, w 1940 r. znajdując się w sytuacji przymusowej miał ponoć zabić dwóch funkcjonariuszy usiłujących go aresztować. W okresie okupacji niemieckiej pełnił pod pseudonimem „Gryf” różne funkcje dowódcze w Komendzie Obwodu ZWZ-AK Wysokie Mazowieckie (m.in. dowódcy plutonu terenowego, szefa uzbrojenia i adiutanta KO). Wiosną 1944 r. dołączył do lotnego oddziału Kedywu Obwodu Wysokie Mazowieckie dowodzonego wówczas przez ppor. Romana Ostrowskiego „Wichra”. Uczestniczył w akcjach zbrojnych, m.in. w czerwcu 1943 r. w walce pod Lizą, w akcji pod Szepietowem w maju 1944 r., w czerwcu 1944 r. w akcji na bagnie Podosie (likwidacja bandy komunistyczno - rabunkowej) i w akcji „Burza” w lipcu 1944 r. Po lipcu 1944 r. szef samoobrony Obwodu AK-AKO-WiN Obwodu Wysokie Mazowieckie.

Działalność „po wyzwoleniu” rozpoczął późną jesienią 1944 r. z przydzielonym przez Komendanta Obwodu czteroosobowym patrolem. Po kilku miesiącach miał już spory oddział partyzancki w sile plutonu (podlegały mu też 4 rejonowe grupy dyspozycyjne i partyzanckie). Wykonał kilkadziesiąt akcji przeciw UBP, KBW, NKWD i ich agenturze. Awansowany do stopnia podporucznika (2 XI 1943 r.), porucznika (1 VI 1945 r.), w WiN przedstawiony do awansu na kapitana (30 IV 1946 r.). Za męstwo i zasługi został odznaczony Krzyżem Walecznych. W okresie amnestii lutowej 1947 r. dowodzony przez niego oddział został rozformowany, zaś większość żołnierzy

ujawniła się. Sam nadal ukrywał się, wkrótce wokół niego skupiła się grupa byłych żołnierzy AK-WiN ściganych przez UBP i zagrożonych aresztowaniem, co pozwoliło na odbudowę oddziału partyzanckiego.

W maju 1947 r. podporządkował się por./kpt. Władysławowi Łukasiukowi ps. "Młot", zaś dowodzona przez niego grupa weszła na zasadach autonomicznych w skład 6 Brygady Wileńskiej. Po śmierci "Młota" w czerwcu 1949 r. objął komendę nad pozostającymi w polu patrolami 6 Brygady Wileńskiej. O poparciu jakim cieszył się wśród mieszkańców Podlasia świadczy fakt, że utrzymał się w polu niemal do końca 1952 r. W wyniku prowokacji przygotowanej przez MBP - związanej ze sprawą tzw. V Komendy WiN - został zwabiony podstępnie do Warszawy i tam 27 X 1952 r. aresztowany. Przeszedł ciężkie śledztwo. Sądzony razem z sześcioma współtowarzysza mi w procesie pokazowym w Łapach. 26 III 1953 r. WSR w Białymstoku skazał go na trzynastokrotną karę śmierci. 11 X 1953 r. został rozstrzelany w więzieniu w Białymstoku. Pochowano go w nieznanym miejscu. 9 XI 2007 odznaczony pośmiertnie przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

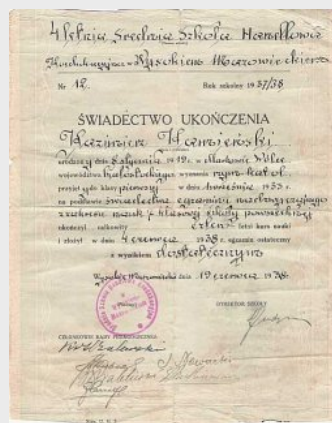
Kpt. Kazimierz Kamiński
„Huzar”

Od lewej: ppor. Witold
Buczak "Ponury", kpt.
Kazimierz Kamiński
"Huzar", N.N.

Kpt. Kazimierz Kamiński
ps. "Huzar".

Świadectwo ukończenia
przez Kazimierza
Kamińskiego Średniej
Szkoły Handlowej w
Wysokiem Mazowieckiem.

Pliki do pobrania

- **KAZIMIERZ KAMIENSKI „HUZAR” - ostatni podlaski komendant 6 Brygady Wileńskiej AK i jego żołnierze 1939-1952 (pdf, 1.15 MB) 26.02.2020 00:51**

Podziel się:

Drukuj:

[Drukuj tą stronę](#) [Generuj PDF](#) z tej strony